

ת"פ 53784/02/16 - מדינת ישראל נגד שחר ורטהיים בדיחי, לולה ורטהיים בדיחי

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון
ת"פ 53784-02-16 מדינת ישראל נ' ורטהיים בדיחי
ואח'

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. שחר ורטהיים בדיחי
2. לולה ורטהיים בדיחי

הנאשמים

גזר דין (נאשם 1)

רקע

1. נאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו בעבירה של גידול סמים מסוכנים, בניגוד לסעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, (נוסח חדש) תשל"ג 1973.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 25.5.15 בשעה 15:40, גידל הנאשם בעצמים בחדר הממ"ד שבדירתו, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 38 גר' נטו וזאת ללא רישיון כדין.

הסדר הטיעון

2. ביום 15.3.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון על פיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע ויופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. עוד סוכם כי הצדדים ישובו להידבר לאחר קבלת התסקיר. המאשימה לא התחייבה לאמץ המלצות שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

3. ביום 7.9.17 התקבל תסקיר שירות המבחן אשר סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 32, נשוי, עובד כשכיר בתחום אחזקת מכונות שתיה וחטיפים, לקראת סיום לימודי תואר ראשון בתעשייה וניהול, שירת שירות צבאי מלא, משרת במילואים, נעדר מעורבות פלילית קודמת, החל להתנסות בשימוש בסמים מגיל 22, בעקבות ההליך הפסיק לחלוטין לצרוך סמים לאור המחירים שצפוי לשלם. ביחס לעבירה הנדונה, החליט לגדל בביתו את הסם וזאת עבורו ועבור בת זוגו ולצרכיה הרפואיים, ועל מנת להימנע שלא להתרועע עם אנשים מפוקפקים לצורך צריכת הסם. מסר בדיקה יחידה לאיתור שרידי סם, ובה נמצאו שרידי קנבואידיים. הנאשם לא

ראה צורך באפיק טיפולי, לדבריו חדל משימוש בסמים ופועל לשינוי דפוסי התנהגותו המכשילים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש בסמים כחלק מבילוי חברתי או לצרכי ריפוי על אף שזה אינו תואם את גבולות החוק. בשל חוסר בהירות בנושא צריכת הסמים, ואי הגעתו לבדיקות הסמים במועדים שניסה שירות המבחן לתאם לו (הגם שלעיתים בנסיבות מוצדקות), נמנע שירות המבחן מלהמליץ על צו שירות לתועלת הציבור.

שירות המבחן ציין במידה והנאשם יבטא נכונות להתחייב למסגרת של צו שירות לתועלת הציבור, ויעמוד במעקב רציף של בדיקות לאיתור שרידי סם, ניתן יהיה לשקול ענישה שיקומית.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירה, לערכים החברתיים שנפגעו, למדיניות הענישה הנוהגת. טענה כי מתחם העונש ההולם נע מ-3 חודשי מאסר בפועל ועד ל-9 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית ועתרה לגזור על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי מרתיע על כל עבירות הסמים, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

5. ב"כ הנאשם הפנה לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, לכך שגידל 2 שתילים במשקל כולל של 38 גרם, שלא למטרות רווח, אלא לשימושו העצמי במטרה שלא לבוא במגע עם סוחרי סמים. ציין שהסם מסייע לאשתו לאור מצבה הבריאותי. לדבריו הנאשם אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, בעל שאיפות לקידום מקצועי, ניסה להתקבל לעבודה בנמל אשדוד ועבודה זו לדבריו נחסמה בפניו בשל תיק זה. ב"כ הנאשם ביקש להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד וכן להימנע מפסילת רישונו שכן הנאשם מתגורר באזור כפרי ופסילה תפגע ביכולתו להגיע למקום עבודתו מידי יום, דבר שיגרור פגיעה בפרנסתו. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת בטיעונו.

דין

מתחם העונש ההולם

6. **הערך החברתי** אשר נפגע הינו ההגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב השימוש בסמים.

על חומרת העבירה של גידול סמים ראו ע"פ(חיפה) 42358-10-14 **גיא נ' מדינת ישראל**:

"דומה שמעבודות הסם הפכו למכת מדינה. נראה שהקלות שבגידול הסם, הביטחון היחסי באי חשיפת העבירה כאשר מדובר בפעילות בתוך תחומי הבית והפוטנציאל הגלום בה, משמשים קרקע נוחה להפיכתה לנפוצה. נפיצות העבירה מחייבת אמירה ברורה ונורמטיבית של בתי משפט העוסקים בתחום זה".

ראו גם ע"פ(חיפה) 41827-08-10 **פרידמן נ' מדינת ישראל**:

"על בית המשפט להחמיר עם המגדלים על מנת לצקת תוכן לתכלית החקיקה שאינה מבחינה בין גידול לצריכה עצמית לגידול שאינו לצריכה עצמית".

הרציונל העומד מאחורי העבירה של איסור גידול סמים מסוכנים הוא למנוע הכנסת סם חדש למערכת ההפצה הכוללת, שכן אין לדעת לאן יגיע הסם ומה ייעודו. מטעם זה, לא הבחין המחוקק בין גידול סם לצריכה עצמית לבין גידול סם שלא לצריכה עצמית, בניגוד להבחנה הקיימת בשימוש והחזקה של סמים.

7. **מידת הפגיעה בערך המוגן** אינה ברף הגבוה, בשים לב לכמות הסם שגידל הנאשם: שתילי קנבוס במשקל כולל של 38 גרם.

8. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, לקחתי בחשבון את דברי הנאשם כי גידל הסם לשימושו העצמי ולשימוש בת זוגו הצורכת הסם לאור מצבה הרפואי, וזאת לדבריו כדי לא להתרועע עם אנשים מפוקפקים לצורך השגת הסם. נתתי דעתי לכך כי גידל 2 שתילים וכי המשקל הכולל 38 גרם.

9. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי מידת הענישה משתנה בהתאם לכמות הסם, כמות השתילים, דרך הגידול, שלב הגידול, נסיבות אישיות ועוד. במקרים דומים (מבחינת היקף גידול הסם) הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד לתקופות מאסר של מספר חודשים. במקרים חריגים אף נמנעו מהרשעה.

למקרים דומים ראו:

· רע"פ 314/16 **בן צבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.2.16), הנאשם גידל זרעי קנבוס במשקל של 2.5 ק"ג בדירה ששכר. הנאשם נדון בבית משפט קמא ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והעמיד המאסר על 10 חוד' מאסר בפועל. ערעור בבית המשפט העליון נדחה.

· רע"פ 8237/15 **בן זקן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.12.15), הנאשם גידל בחורשה שבעיר יבנה כ-26 שתילי קנבוס במשקל 8.4 ק"ג. נדון ל-7 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי וענישה נלווית. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

· רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.3.15), הנאשם גידל בביתו 9 שתילי קנבוס במשקל 4.380 גר' ונתפסו כלי מעבדה רבים. נגזרו 8 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי וענישה נלווית. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

· רע"פ 7005/14 **דגן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.11.14), הנאשם גידל במעבדה בביתו קנבוס במשקל כולל של 2.721 גר' לצריכה עצמית ובנוסף החזיק קנבוס במשקל 3.3 גר' לצריכה עצמית. נגזרו 10 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי וענישה נלווית. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

· עפ"ג (חיפה) 43046-12-15 **גולדברג נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.1.16), הנאשם גידל בחצר ביתו 36 שתילי קנביס, במשקל 525.05 גרם נטו. כמו כן, הנאשם החזיק שתיל, ככל הנראה לצורך יבוש, על דלת מחסן בחצר, במשקל 12.60 גרם והחזיק בביתו סם מסוג קנביס במשקל 12.28 גרם. בית משפט קמא גזר 5 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר מותנה. בית המשפט המחוזי המיר המאסר לריצוי בעבודות שירות.

· עפ"ג (מחוזי ת"א) 42358-10-14 **גיא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.2.15), הנאשם גידל בביתו קנבוס במשקל 5.5 ק"ג וחשיש במשקל 1.4 גר' ונמצאו כלי מעבדה. נגזרו 8 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי וענישה נלווית. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה.

· ת"פ (י-ם) 5119-09-13 **מדינת ישראל נ' לישנר** (פורסם בנבו, 6.5.15), הנאשם גידל בדירתו 18 שתילי קנבוס במשקל 246.47 גר' נטו (מס' עציצים לא צוין) בנוסף החזיק חשיש לצריכה עצמית. במשקל 2.5 גר' נטו וכן כלי מעבדה. הנאשם נדון למאסר על תנאי, של"צ וצו מבחן.

· ת"פ (ראשל"צ) 44091-11-15 **מדינת ישראל נ' ראובני** (פורסם בנבו, 17.5.16), הנאשם גידל בביתו

3 עיצי קנבוס במשקל 132.10 גר' נטו. נגזרו 6 חוד' מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן וענישה נלווית.

למקרים דומים שהסתיימו ללא הרשעה, ראו למשל: עפ"ג (חיפה) 28110-10-15 מדינת ישראל נ' דוד . ת"פ (ק"ג) 53716-03-15 מדינת ישראל נ' זגורי. ת"פ (בי"ש) 10816-02-15 מדינת ישראל נ' אברהם. ת"פ (ק"ג) 35384-05-14 מדינת ישראל נ' עטיה. ת"פ (פ"ת) 9748-10-13 מדינת ישראל נ' קחלון. ת"פ (ת"א) 23797-03-14 מדינת ישראל נ' אביב. ת"פ (טבריה) 13365-08-13 מדינת ישראל נ' טל; ת"פ (אילת) 25749-03-13 מדינת ישראל נ' דובזנקו; ת"פ (ב"ש) 2746-09 מדינת ישראל נ' ספורטס; ת"פ (טב') 1886-10-07 מדינת ישראל נ' אלינגולד; ת"פ(ת"א) 8905/08 מדינת ישראל נ' אילת; ת"פ(ת"א) 8153-08 מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נ' סאלאם; (ת"פ (פ"ת) 2262/07 מדינת ישראל נ' קרואני;

10. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות שלפני נע ממאסר על תנאי ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

11. הגם שב"כ הנאשם לא עתר במפורש לביטול הרשעת הנאשם, מצאתי לציין כי עניינו של הנאשם אינו עונה על הקריטריונים שנקבעו בפסיקה לעניין ביטול ההרשעה.

ראו למשל ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל; ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל).

אמנם הנאשם נעדר עבר פלילי, אך הנאשם לא עבר הליך שיקומי, ולא הצביע על נזק קונקרטי או על פגיעה בלתי נסבלת אשר תיגרם לו כתוצאה מהרשעה. אף שירות המבחן, בהעדר שיתוף פעולה, לא המליץ על ביטול הרשעת הנאשם.

עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

12. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותו את היותו נעדר עבר פלילי.
- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה (כשנתיים וחצי).
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת השפעת העונש על הנאשם, את האפשרות שהעונש יפגע באפשרויות התעסוקה של הנאשם.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, אך בעל עמדות מקלות ביחס לשימוש בסמים, וכי הנאשם אינו מעוניין בהליך טיפולי, ונמנע לדבריו משימוש בסם. עם זאת לקחתי בחשבון כי למרות דבריו אלו, בבדיקה שנערכה לו נמצאו שרידי סם.
- לקחתי בחשבון את דברי שירות המבחן כי לאור אי הבהירות ביחס לשימוש בסם לא ניתן לשקול ענישה חינוכית טיפולית.

13. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

עונשו של הנאשם

14. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 6 חודשים שלא יעבור עבירות מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים למשך 3 שנים מהיום.

ב. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 60 יום.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ד. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים.

הפסילה בפועל תחל לא יאוחר מיום 1.3.18, ועל הנאשם להפקיד רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט השלום בקרית גת לא יאוחר משעה 13:00 באותו מועד.

מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. לא יופקד

הרשיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מיום 1.3.18 אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

ה. פסילה מלהחזיק ומלקבל רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג 1973.

ככל שיש מוצגים יושמדו בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק. #3

ניתנה והודעה היום כ"ו חשוון תשע"ח, 15/11/2017 במעמד הנוכחים.